

تومور بوردرلاین موسینوس تخدمان هم‌زمان با آدنوکارسینومای سرویکس در یک بیمار: گزارش موردی

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۰۸/۲۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۱۰/۲۳

چکیده

زمینه: تومورهای موسینی بینایینی (بوردرلاین) تخدمان به دو گروه مورفولوژیک تقسیم می‌شوند: نوع شبه اندوسرویکال و نوع روده‌ای. اغلب آدنوکارسینومهای اندوسرویکال تمایز موسینی و یا شبه اندومتری از خود نشان می‌دهند. این تومورها به ندرت به تخدمان‌ها متاستاز می‌دهند اما گاه‌آن علاوه بر تخدمانی را دارند. در بیماران مبتلا به آدنوکارسینوم موسینی در حفره شکم، در تفسیر این که منشا احتمالی تومور بر پایه پروفایل‌های ایمونوهویستوشیمی کدام نقطه است، باید با اختیاط عمل کرد، به علاوه بررسی DNA ویروس پاپیلومای انسانی در شناسایی تومور اولیه از موارد متاستاتیک ارزش دارد. در این مطالعه یک خانم ۳۶ ساله با دو نوپلاسم هم‌زمان ژنتیال معرفی می‌شود.

معرفی مورد: بیمار خانم ۳۶ ساله‌ای بود که با خونریزی غیرطبیعی رحمی و درد قسمت تحتانی شکم مراجعه نمود. در شرح حال سابقه‌ای از پولیپ دهانه رحم داشت. سونوگرافی لگنی توده‌ای در آدنکس راست نشان داد و اندازه سرویکس بزرگ‌تر از حد طبیعی بود. تشخیص بافت‌شناسی نمونه‌برداری سرویکس، آدنوکارسینوم دهانه رحم را نشان داد. بیمار تحت هیسترکتومی رادیکال تیپ III همراه با سالپنگو اووفورکتومی قرار گرفت. آزمایش DNA ویروس HPV در بافت تومورال منفی بود. یافته اخیر نشان داد که این تومور یک آدنوکارسینوم اندوسرویکال متاستاتیک نیست. **نتیجه‌گیری:** به نظر می‌رسد در مواردی که تومور دو عضو مختلف را درگیر کرده باید بررسی‌های تشخیصی دقیق جهت افتراق نوع اولیه از ثانویه انجام شود چرا که شاید عوامل ایجادکننده رشد غیرطبیعی سلولی روی سلول‌های مشابه اثر هم‌زمان داشته باشدند.

کلمات کلیدی: آدنوکارسینوم سرویکس، موسینوس تومور، تومور تخدمان.

اعظم السادات موسوی
ستاره اخوان*

گروه زنان و زایمان، دیارتمان انکولوژی
بیمارستان ولی‌عصر، دانشگاه علوم پزشکی
تهران، تهران، ایران.

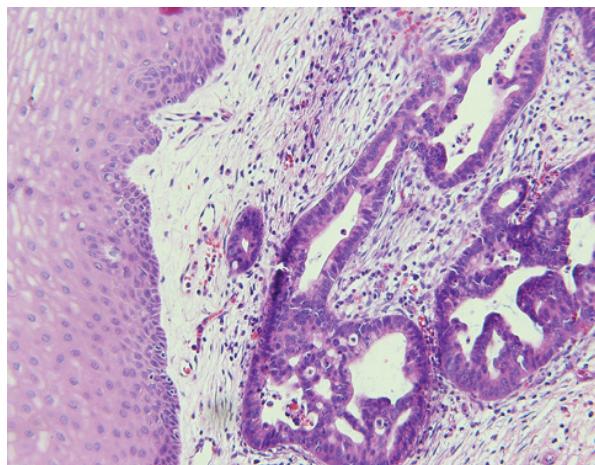
*نویسنده مسئول: تهران، بلوار کشاورز، مجتمع
بیمارستانی امام خمینی، بیمارستان ولی‌عصر، دیارتمان
انکولوژی، بخش جراحی زنان
تلفن: ۰۲۱-۶۱۱۹۳۳۶۵
E-mail: setare_akh@yahoo.com

مقدمه

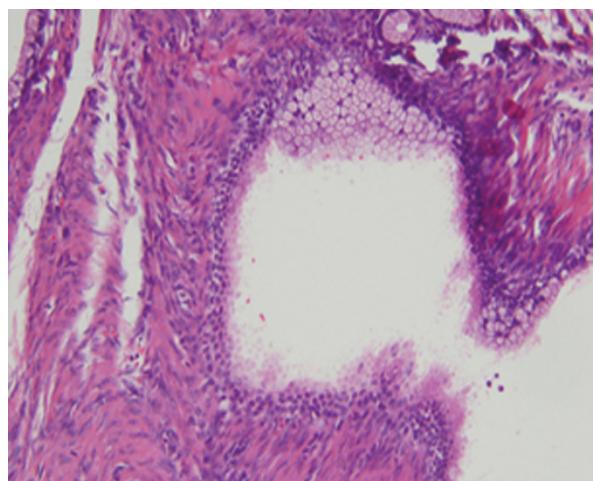
تومور بر پایه پروفایل‌های ایمونوهویستوشیمی کدام نقطه است، باید احتیاط کافی داشت.^۱

تومورهای موسینی نوع اندوسرویکال تخدمان (مولرین) و تومورهای متشكل از مخلوط موسینی گونه اندوسرویکال، اندومتریویکال سروز، اسکواموس و سلول‌های متحداً‌شکل و همسان غنی از سیتوپلاسم ائوزینوفیلی، تاکتون به عنوان تومورهایی که به طور اولیه به شکل بینایینی و با تهاجم کم (Micro invasive) عمل کرده‌اند، گزارش شده‌اند.^۲ اغلب آدنوکارسینوم‌های اندوسرویکال (تقریباً ۹۰%)

تومورهای موسینی بینایینی تخدمان Ovarian mucinous borderline tumors به دو گروه مورفولوژیک تقسیم می‌شوند: نوع شبه اندوسرویکال و نوع روده‌ای.^۱ این دو زیر گروه خصوصیات بالینی متفاوتی را از خود به نمایش می‌گذارند و فنوتیپ ایمونوهویستیک آن‌ها به میزان کافی مورد بحث قرار نگرفته است. در بیماران مبتلا به آدنوکارسینوم موسینی در حفره شکم، در تفسیر این که منشا احتمالی

شکل ۱: آدنوکارسینوم سرویکس. غدد نامنظم پوشیده شده با سلول‌های مکعبی مشابه سلول‌های آدنوکارسینوم مشاهده می‌شود. آتبیه‌هستک‌ها و میتوز هم‌چنین مشاهده می‌شود. اپتیلیوم اسکواموس در حاشیه‌ها مشاهده می‌شود.

شکل ۲: تومور موسینوس بینایی تخدمان. اپتیلیوم داخلی طبقه‌ای با آتبیه و هسته‌های نامنظم و هیپوكروم و هستک‌های بزرگ مشهود است. تهاجم به استرومای دیده نمی‌شود.

بحث

تومورهای موسینی نوع اندوسرویکال (مولرین) در تخدمان دارای سلول‌های متعددالشکل و همسان غنی از سیتوپلاسم ائوزینوفیلی، تاکنون به عنوان تومورهایی که به طور اولیه به شکل

به ویروس پاپیلومای انسانی (انواع پرخطر) مربوط هستند در حالی که در ۱۰٪ موارد ارتباطی به HPV ندارند. هر دو تیپ به ندرت به تخدمان‌ها متاستاز می‌دهند.^۴ در این مطالعه خانم ۳۶ ساله‌ای با آدنوکارسینوم دهانه رحم گزارش می‌شود که به طور هم‌زمان تومور بینایی موسینی تخدمان داشت.

معرفی بیمار

بیمار یک خانم ۳۶ ساله G2P2 بود که به دلیل خون‌ریزی بعد از مقاربت و درد قسمت تحتانی شکم به بیمارستان مراجع شد. در

معاینه واژینال پولیپ در دهانه رحم مشهود بود. معاینه لگنی یک رحم رو به جلو (Anteverted) را که مختصراً بزرگ شده بود همراه با یک توده به ابعاد 65×80 میلی‌متر در آدنکس راست نشان داد. پاپ‌اسمیر شامل چندین سلول آتبیک متاپلاستیک بود. بافت‌برداری از سرویکس انجام شد و تشخیص بافت‌شناسی آدنوکارسینوم دهانه رحم با درجه بالینی Ib₁ (شکل ۱) را آشکار کرد. سونوگرافی لگنی توده کیستیک در آدنکس راست به ابعاد $115 \times 90 \times 130$ میلی‌متر را تایید کرد. اندازه جسم رحم در اولترا-سونوگرافی تقریباً طبیعی بود و دهانه رحم به ابعاد $57 \times 43 \times 57$ میلی‌متر اکوی هتروزنیک داشت.

هیستوتومی رادیکال تیپ III با سالپنگواؤ‌فورکتومی دو طرفه و اومنتکتومی انجام شد و از آن نمونه منجمد (Frozen section) برای تایید تومورهای موسینی تهیه شد.

یافته‌های آسیب‌شناسی: رحم ابعاد $11 \times 6 \times 5$ سانتی‌متر و وزن تقریبی ۴۰۰ گرم داشت. اندوسرویکس رحمی توده توپر موسینی به ابعاد 2×1 سانتی‌متر را نشان داد. اندازه سرویکس 5×2 سانتی‌متر بود. تخدمان راست ابعاد $10 \times 8 \times 7$ سانتی‌متر و وزن آن 380 گرم داشت. ابعاد تخدمان چپ $3 \times 4 \times 3$ سانتی‌متر و وزن آن $15/5$ گرم بود. در بافت‌شناسی سرویکس یک آدنوکارسینوم موسینی خوب تمایزیافته با ارتضاح عمیق و بدون تهاجم عروقی یافت شد. غدد لنفاوی لگن در هر دو سمت تغییرات واکنشی داشت.

تخدمان راست واجد تومور موسینی با بدخیمی حد واسط بود (شکل ۲). تخدمان چپ و اومنتوم درگیر نبودند و سایر یافته‌ها طبیعی بود.

مرتبط بود. طیف سنی بیماران از ۲۵ تا ۷۰ (متوسط ۴۴ سال) متغیر بود و دو نفر از آن‌ها سندروم پوتز جگر داشتند. شکایت هشت بیمار از تورم شکمی بود و اغلب بیماران باقیمانده علایمی با منشا رحمی داشتند. ۱۲ بیمار تومور دو طرفه و چهار بیمار تومور یک‌طرفه در تخدمان داشتند که به‌طور تیپیک بزرگ و کیستیک بود. بررسی میکروسکوپی اغلب تومورهای تخدمان، ترکیب‌های متنوعی از ظاهر خوش‌خیم، حد واسط یا کارسینوماتوز از اپیتلیوم موسینی را در داخل یک نمونه نشان می‌داد.^۱

Elishaev^{۱۰} مورد آدنوکارسینوم متاستاز داده به تخدمان را گزارش کرد که در آن تومور تخدمان ظاهری شبیه به نئوپلاسم‌های HPV اپیتلیال سطحی اولیه تخدمان داشت. وجود DNA ویروس مورد ارزیابی قرار گرفت تا مشخص شود آیا نئوپلاسم‌های تخدمان متاستاز هستند یا نئوپلاسم‌های مستقل می‌باشند. در پنج مورد متاستازهای تخدمان به طور هم‌زمان با تومور اندوسرویکال اولیه وجود داشتند و در دو مورد متعاقب آن به وجود آمده بودند. در همه بیماران، تومورها ابتدا به عنوان تومورهای اپیتلیال سطحی اولیه و مستقل (شامل ارتضاحی آتیپیک (حد واسط) یا کارسینومهای خوب تمایز یافته با تیپ شبه اندومنتری یا موسینی) تشخیص داده شدند. تمامی تومورهای قابل ارزیابی به‌طور گستره‌ای برای P16 مثبت بودند و در هشت بیمار بیان رسپتورهای هورمونی محدود بود یا وجود نداشت. دو تومور کم تهاجم اندوسرویکال ابتدا به عنوان آدنوکارسینوم *In situ* تفسیر شده بودند و به روشنی به عنوان تومور تهاجمی تشخیص داده نشده بود، حتی وقتی در بررسی بافت‌شناسی با نمای تومورهای تخدمانی به طور عینی مطابقت داشتند.

استخراج DNA ویروس HPV در تومور تخدمانی دو نفر از بیماران بدون بیماری شناخته شده سرویکس، به کشف آدنوکارسینوم مخفی سرویکس در آن‌ها منتهی شد. آدنوکارسینومهای اندوسرویکال شامل آن‌هایی که به عنوان کم تهاجم شناسایی شده‌اند، می‌توانند به تخدمان‌ها متاستاز دهنده و نمای نئوپلاسم‌های اولیه اپیتلیال سطحی در تخدمان را بروز دهند.^{۱۱}

در نقطه مقابل نتایج مطالعات فوق، بیمار ما از نظر DNA ویروس HPV منفی بود که تایید می‌کند تومورهای بیمار آدنوکارسینوم اندوسرویکال متاستاتیک نبودند. با اطلاعاتی که در اختیار داریم، این اولین گزارش مبنی بر وجود هم‌زمان تومور اولیه موسینی بینایی در

کم‌تر تهاجمی عمل کرده‌اند، گزارش شده‌اند.^۳ تنها یک مورد مرگ وابسته به بیماری گزارش شده است.^۵ Shappeld^۵ نماهای کلینیکوپاتولوژیک ۵۴ تومور موسینی تیپ اندوسرویکال و تیپ سلول مخلوط را که به عنوان تومورهایی با ساختار پایپلاری مشابه تومورهای سروز تعریف شده‌اند اما شامل اپیتلیوم موسینی تیپ اندوسرویکال هستند، مورد ارزیابی قرار دادند. ۳۴ تومور (۶۴٪) به عنوان تومورهای پرولیفراتیو آتیپیک (بینایی) طبقه‌بندی شدند که بر اساس فقدان تهاجم به استروما و فقدان ساختار میکروپایپلری به اندازه بیش از پنج میلی‌متر بود. در همه نمونه‌ها، تومور مشتمل بر جمعیت هتروژنی از سلول‌ها بودند که به طور عمدۀ متتشکل از سروز و سلول‌های موسینی تیپ اندوسرویکال بود.^۶

مروری بر مقالات انتشار یافته مشخص کرد که میزان بروز متاستازهای تخدمانی ناشی از سرطان دهانه رحم، کم‌تر از ۰/۰٪ در SCC و ۱/۴٪ در آدنوکارسینوم می‌باشد.^۷ Toki^۷ گزارش نمود که از ۵۲۵ بیمار مبتلا به SCC تنها یک نفر (۰/۰٪) متاستاز به تخدمان داشت. بروز متاستاز تخدمانی از آدنوکارسینوم (۰/۵٪)^{۱۲} به میزان قابل توجهی بالاتر از متاستاز ناشی از SCC (کارسینوم سلول سینگفرشی) بود،^۸ اما جزئیات آن به دلیل حجم کم نمونه مورد مطالعه شفاف نبود. تومورهای اپیتلیال موسینی تخدمان در بیماران با سندروم پوتز جگرز (PJS) به میزان بیش‌تری دیده می‌شوند. آدنوکارسینوم دهانه رحم با انحراف حداقل (آدنوم مالیگنوم) یک نوع خوب تمایز یافته از آدنوکارسینوم است که در آن الگوی غددی انشعابی به میزان زیادی از غدد طبیعی اندوسرویکال تقليد می‌کنند. Song^۹ اولین مورد را گزارش کرد که در او سندروم پوتز جگر با تومور موسینی بینایی تخدمان، تومور طناب جنسی (Sex cord) تخدمان با توبول‌های حلقوی (SCTAT)، آدنوم مالیگنوم سرویکس، متاپلازی موسینی هر دو لوله فالوپ، مخاط توبولی در آندومتر و کارسینوم داکتال ارتضاحی در پستان عارضه‌دار شده بود.^۹ در بیمار ما بر اساس معاینات بالینی و تست‌های آزمایشگاهی سندروم پوتز جگرز تشخیص داده نشده بود. بیمار، پولیپ‌های متعدد هامارنومی در روده کوچک و پیگماتاسیون اطراف لب‌ها نداشت و دیگر علایم و نشانه‌ها نیز در او یافت نشده بود.

Young^{۱۰} گزارشی از ۱۶ بیمار منتشر کرد که در آن‌ها آدنوکارسینوم موسینی دهانه رحم با یک تومور موسینی در یک یا هر دو تخدمان

ضمن در این بیمار هیچ سابقه‌ای از نازایی و یا مصرف داروهای محرك تخمک‌گذاری وجود نداشت هر چند اخیراً در یک متانالیز انجام شده توسط Li این رابطه ذکر نشده است.^{۱۵}

نکته قابل توجه دیگر آن است که پاپ‌اسمیر سالانه در بیمار انجام شده بود و نتایج آن هم طبیعی ذکر شده بود، معاینه دو دستی صورت نگرفته بود، انجام آن در بیمار بی علامت ما شاید تغییری در وضعیت ایجاد نمی‌کرد که Henderson هم در مطالعه خود به این امر اشاره نموده است.^{۱۶}

تخمدان و آدنوکارسینوم سرویکس می‌باشد.

با این حال بیمار هیچ عامل خطر خاصی که در اتیولوژی هر دو نوع سرطان دخالت داشته باشد، نداشت و نتیجه‌ی آزمایش وی از نظر HIV هم منفی بود که خود یکی از عوامل خطر مهم محسوب می‌شود.^{۱۷} از سوی دیگر مطالعات نشان می‌دهد که در شرایط سنی بیمار ما، امکان متاستاز از آدنوکارسینوم سرویکس به تخمدان ناچیز است^{۱۸} و باز بر طبق بررسی‌های انجام شده عوامل عفونی مشترک در اتیولوژی هر دو سرطان تخمدان و سرویکس شناخته نشده‌اند.^{۱۹} در

References

- Rodriguez IM, Irving JA, Prat J. Endocervical-like mucinous borderline tumors of the ovary: a clinicopathologic analysis of 31 cases. *Am J Surg Pathol* 2004;28(10):1311-8.
- Lin X, Lindner JL, Silverman JF, Liu Y. Intestinal type and endocervical-like ovarian mucinous neoplasms are immunophenotypically distinct entities. *Appl Immunohistochem Mol Morphol* 2008;16(5):453-8.
- Vang R, Gown AM, Farinola M, Barry TS, Wheeler DT, Yemelyanova A, et al. p16 expression in primary ovarian mucinous and endometrioid tumors and metastatic adenocarcinomas in the ovary: utility for identification of metastatic HPV-related endocervical adenocarcinomas. *Am J Surg Pathol* 2007;31(5):653-63.
- Ronnett BM, Yemelyanova AV, Vang R, Gilks CB, Miller D, Gravitt PE, et al. Endocervical adenocarcinomas with ovarian metastases: analysis of 29 cases with emphasis on minimally invasive cervical tumors and the ability of the metastases to simulate primary ovarian neoplasms. *Am J Surg Pathol* 2008;32(12):1835-53.
- Aida H, Kodama S, Aoki Y, Shimizu K, Honma S, Kanazawa K, et al. The study of ovarian metastasis in uterine cancer. *Nihon Sanka Fujinka Gakkai Zasshi* 1992;44(3):315-22.
- Shappell HW, Riopel MA, Smith Sehdev AE, Ronnett BM, Kurman RJ. Diagnostic criteria and behavior of ovarian seromucinous (endocervical-type) mucinous and mixed cell-type tumors: atypical proliferative (borderline) tumors, intraepithelial, microinvasive, and invasive carcinomas. *Am J Surg Pathol* 2002;26(12):1529-41.
- Singleton HM, Orr JW. Primary surgical treatment of invasive cancer. In: Singleton HM, Orr JW, editors. *Cancer of the Cervix*. Philadelphia: JB Lippincott Company; 1995. p. 174.
- Sutton GP, Bundy BN, Delgado G, Sevin BU, Creasman WT, Major FJ, et al. Ovarian metastases in stage IB carcinoma of the cervix: a Gynecologic Oncology Group study. *Am J Obstet Gynecol* 1992;166(1 Pt 1):50-3.
- Song SH, Lee JK, Saw HS, Choi SY, Koo BH, Kim A, et al. Peutz-Jeghers Syndrome with multiple genital tract tumors and breast cancer: a case report with a review of literatures. *J Korean Med Sci* 2006;21(4):752-7.
- Young RH, Scully RE. Mucinous ovarian tumors associated with mucinous adenocarcinomas of the cervix. A clinicopathological analysis of 16 cases. *Int J Gynecol Pathol* 1988;7(2):99-111.
- Elishaev E, Gilks CB, Miller D, Srodon M, Kurman RJ, Ronnett BM. Synchronous and metachronous endocervical and ovarian neoplasms: evidence supporting interpretation of the ovarian neoplasms as metastatic endocervical adenocarcinomas simulating primary ovarian surface epithelial neoplasms. *Am J Surg Pathol* 2005;29(3):281-94.
- Weiderpass E, Labreche F. Malignant tumors of the female reproductive system. *Saf Health Work* 2012;3(3):166-80.
- Ngamcherttakul V, Ruengkhachorn I. Ovarian metastasis and other ovarian neoplasms in women with cervical cancer stage IA-IIA. *Asian Pac J Cancer Prev* 2012;13(9):4525-9.
- Alibek K, Karataeva N, Bekniyazov I. The role of infectious agents in urogenital cancers. *Infect Agent Cancer* 2012;7(1):35.
- Li LL, Zhou J, Qian XJ, Chen YD. Meta-analysis on the possible association between in vitro fertilization and cancer risk. *Int J Gynecol Cancer* 2013;23(1):16-24.
- Henderson JT, Harper CC, Gutin S, Saraiya M, Chapman J, Sawaya GF. Routine bimanual pelvic examinations: practices and beliefs of US obstetrician-gynecologists. *Am J Obstet Gynecol* 2013;208(2):109.e1-7.

Concomitant mucin-producing tumors of ovary and adenocarcinoma of cervix: a case report

Azamsadat Mousavi M.D.
Setare Akhavan M.D.*

Gynecologist Oncologist, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Tehran, Iran.

Abstract

Received: November 11, 2012 Accepted: January 12, 2013

Background: Ovarian mucinous borderline tumors are divided into two morphologic groups: endocervical-like and intestinal type. Most endocervical adenocarcinomas exhibit mucinous and/or endometrioid differentiation, they infrequently metastasize to the ovaries but may simulate primary ovarian tumors (both atypical proliferative or borderline and carcinoma). In patients with mucinous adenocarcinoma in the abdominal cavity, caution should be exercised in interpreting the possible primary site of the tumor on the basis of the immunohistochemical profiles. The presence of human papillomavirus (HPV) DNA is assessed to determine whether the ovarian neoplasms were metastases or primary independent neoplasm. Approximately 90% of endocervical adenocarcinomas are related to high-risk human papillomavirus (hr-HPV) with the remainder being unrelated to HPV. Both types metastasize to the ovaries very infrequently. Ovarian endocervical-type (mullerian) mucinous tumors and tumors composed of a mixture of endocervical-type mucinous, serous endometrioid, squamous, and indifferent cells with abundant eosinophilic cytoplasm reported to date have been primarily limited to borderline and micro invasive types. We report a 36-yr old woman with adenocarcinomas of uterine cervix who also had ovarian mucinous borderline tumor.

Case presentation: The patient presented with abnormal uterine bleeding and lower abdominal pain. She had a history of uterine cervix polyps. Pelvic ultrasound showed a right adnexal mass and a large cervical size. Histological diagnosis in uterine cervix biopsy revealed adenocarcinoma of cervix. Radical hysterectomy type III with bilateral salpingo-oophorectomy was performed. Histological finding in adnexal mass revealed borderline mucinous tissue of ovarian tumor. Testing for HPV DNA in the tumoral tissue was negative. This confirms that the ovarian tumor is not metastatic from endocervical adenocarcinoma.

Conclusion: We conclude that in a patient with tumors that involve two organs, complete diagnostic investigation should be done to distinguish the primary origin. The factors that affect cell proliferation, can probably have synchronous effects on the two similar cells.

Keywords: Cervical adenocarcinoma, mucinous tumor, ovarian tumor.

*Corresponding author: Department of Gynecology, oncology, Vail-e-Asr Hospital, Imam Khomeini Hospital, Keshavarz Blvd., P.O.Box: 13185-1678, Tehran, Iran.
Tel: +98-21-61192365
E-mail: setare_akh@yahoo.com